

Talmud Navigator												
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מאן דאמר												
נדה-יוצא דופן												
מימרא												
מב.											!	וכי תימא: דילמא אשתייר
מב.											ז	אי הכי - חיישינן שמא נשתייר מבעי ליה
מב.											!	אלא לרבא נמי - שהטבילוה במטה, ולא קשיא, כאן - במתהפכת, כאן - בשאינה מתהפכת.
מב.											!	ורבא אקרא קאי, והכי קאמר: כי כתב רחמנא ורחצו במים וטמאו עד הערב - בשאינה מתהפכת, אבל במתהפכת - כל שלשה ימים אסורה לאכול בתרומה, שאי אפשר לה שלא תפלוט.
מב.											^	פולטת שכבת זרע, רואה הוא או נוגעת היא? נפקא מינה: לסתור, ולטמא במשוהו, ולטמא בפנים כבחוץ.
מב.											ז	מה נפשך, אי שמיע ליה מתניתין, לרבנן - רואה הוא, ולר' שמעון - נוגעת הוא. ואי לא שמיע ליה מתניתין, מסתברא - נוגעת הוא
מב.											!	לעולם שמיע ליה מתניתין, ואליבא דרבנן - לא קמיבעיא ליה, כי קא מיבעיא ליה - אליבא דר"ש ולטמא בפנים כבחוץ - לא קמיבעיא ליה, כי קמיבעיא ליה - לסתור ולטמא בכל שהוא, מאי? כי קאמר רבי שמעון דיה כבועלה - הני מילי לטמויי בפנים כבחוץ, אבל לסתור ולטמא בכל שהוא - רואה הוא, או דילמא - לא שנא?
מב.											!	לעולם לא שמיע ליה מתניתא, והכי קמיבעיא ליה, מדאחמיר רחמנא אבעלי קריין בסיני - רואה הוא, או דילמא: לא גמרין מסיני, דחדוש הוא, דהא זבין ומצורעים דחמירי - ולא אחמיר בהו רחמנא?
מב.											!	א"ל: [אביי] רואה הוא.
מב.											^	אתא שייליה לרבא
מב.											!	רואה הוא. א"ל: [רבא]
מב.											^	אתא לקמיה דרב יוסף
מב.											!	רואה הוא. א"ל: [רב יוסף]
מב.											o	הדר אתא לקמיה דאביי
מב.											ז	א"ל: [רב שמואל בר ביסנא]
מב.											!	שפיר אמרי לך, עד כאן לא קאמר ר"ש דיה כבועלה - אלא לטמא בפנים כבחוץ, אבל לסתור ולטמא בכל שהוא - רואה הוא. אמר ליה: [אביי]
מב.											■	הגדה, והזבה, והשומרת יום כנגד יום, והיולדת - כולן מטמאות בפנים כבחוץ. ת"ר:
מב.											ז	בשלמא כולו - לחיי, אלא יולדת, אי בימי נדה - נדה, אי בימי זיבה - זיבה
מב.											!	לא צריכא - שירדה לטבול מטומאה לטהרה. וכי הא דאמר רבי זירא א"ר חייא בר אשי אמר רב: יולדת שירדה לטבול מטומאה לטהרה, ונעקר ממנה דם, בירידה - טמאה, בעלייה - טהורה.
מב.											ז	רבי ירמיה לר' זירא: רבי ירמיה אמר רב: בירידה אמאי טמאה? טומאה בלועה היא
מב.											o	זיל שייליה לרבי אבין, דאסברית ניהליה, וכרכיש לי ברישיה בי מדרשא. א"ל: [ר' זירא]
מב.											o	אזל שייליה
מב.											!	עשאה כנבלת עוף טהור, שטמאה בגדים בבית הבליעה. א"ל: [רבי אבין]
מב.											ז	מי דמל? התם - אין לה טומאה בחוץ, הכא - כי נפיק לברא ליטמן
מב:											!	הכא נמי - כשיצא לחוץ.
מב:											ז	אי יצא לחוץ - מאי למימרא?
מב:											!	מהו דתימא: מגו דמהני טבילה לדם דאיכא גואי - תהני נמי להאי, קמ"ל.
מב:											ז	שמעתין - איפריק, אלא יולדת, אי בימי נדה - נדה, אי בימי זיבה - זיבה

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

Talmud Navigator										א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ		מב:			
נדה-יוצא דופן										מאן דאמר		מימרא		מב:	
הכא במאי עסקינן - בלידה יבשתא.														מב:	
לידה יבשתא מאי מטמא בפנים כבחורין איכא?														מב:	
כגון שהוציא וולד ראשו חוץ לפרוזדור, וכדרב אושעיא.														מב:	
גזרה שמא יוציא הולד ראשו חוץ לפרוזדור.										דאמר רב אושעיא:		!		מב:	
וכי ההוא דאתא לקמיה דרבא אמר ליה: מהו לממהל בשבתא?										[קמיה רבא]		^ o		מב:	
שפיר דמי.										[אמר ליה:רבא]		!		מב:	
בתר דנפק, אמר רבא: ס"ד דההוא גברא לא ידע דשרי לממהל בשבתא? אזל בתריה, אמר ליה: אימא לי איזי, גופא דעובדא היכי הוה? אמר ליה: שמעית וולד דצורין אפניא דמעלי שבתא, ולא אתיליד עד שבתא. האי - הוציא ראשו חוץ לפרוזדור הוא, והוי מילה שלא בזמנה, וכל מילה שלא בזמנה - אין מחללין עליה את השבת.										[אמר ליה:רבא]		!		מב:	
אותו מקום של אשה, בלוע הוי או בית הסתרים הוי?										איבעיא להו:		^ o		מב:	
למאי נפקא מינה														מב:	
כגון שתחבה לה חבירתה כזית נבלה באותו מקום. אי אמרת בלוע הוי - טומאה בלועה לא מטמאה, ואי אמרת בית הסתרים הוי - נהי דבמגע לא מטמא, במשא מיהא מטמא														מב:	
בלוע הוי										אביי:		! ♦		מב:	
בית הסתרים הוי.										רבא:		! ♦		מב:	
מנא אמינא לה										רבא:		■		מב:	
אלא מפני שטומאת בית הסתרים היא, וטומאת בית הסתרים לא מטמאה, אלא שגורת הכתוב היא.										דתניא:		■ ■		מב:	
ואביי														מב:	
חדא ועוד קאמר, חדא - דטומאה בלועה היא, ועוד - אפילו אם תמצי לומר טומאת בית הסתרים היא - אינה מטמאה, אלא שגורת הכתוב היא.										[אביי]		!		מב:	
מקום נבלת עוף טהור, בלוע הוי או בית הסתרים הוי?										איבעיא להו:		^ o		מב:	
למאי נפקא מינה														מב:	
כגון שתחב לו חבירו כזית נבלה לתוך פיו. אי אמרת בלוע הוי - טומאה בלועה לא מטמא. מאי אמרת בית הסתרים הוי - נהי נמי דבמגע לא מטמא, במשא מיהא מטמא														מב:	
בלוע הוי										אביי:		! ♦		מב:	
בית הסתרים הוי.										רבא:		! ♦		מב:	
מנא אמינא לה										אביי:		■		מב:	
יכול תהא נבלת בהמה מטמאה בגדים אבית הבליעה - ת"ל (ויקרא כ"ב) נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה - מי שאין לה טומאה אלא אכילתה, יצתה זו שטמאה קודם שיאכלנה										דתניא:		■ ■		מב:	
ותיתי בק"ו מנבלת עוף טהור: ומה נבלת עוף טהור, שאין לה טומאה בחוץ יש לה טומאה בפנים, זו שיש לה טומאה בחוץ - אינו דין שיש לה טומאה בפנים?														מב:	
אמר קרא בה - בה ולא באחרת.														מב:	
אם כן מה תלמוד לומר (ויקרא י"א) והאוכל.														מב:	
ליתן שיעור לנוגע ולנושא כאוכל, מה אוכל - בכזית, אף נוגע ונושא - בכזית.														מב:	
שרץ בקומטו - טהור, נבלה בקומטו - טמא.										רבא:				מב:	
שרץ בקומטו טהור - שרץ בנגיעה הוא דטמא, ובית הסתרים לאו בר מגע הוא.														מב:	

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O :מקרא-key	statement-מימרא ■ קושיא-challenge ז שאלה-question ^ ! תירוץ-answer ראייה-proof ■
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	מדינת-יוצא דופן										
נבלה בקומטו " טמא, נהי דבמגע לא מטמא " במשא מיהא מטמא.	מימרא									■	■
שרץ בקומטו, והכניסו לאויר התנור " טמא.										■	◇
פשיטא										ז	
מהו דתימא: תוכו אמר רחמנא, ולא תוך תוכו, קמ"ל.										!	